

ירוחם לוריא: הים הכספי

יָצָא סֵהַר
בְּכָל תְּקֵפוֹ
אַחַר סֵעַר
בְּלֵב חָרְפוֹ
וַיְקוּם טָבַל בְּאוֹר כְּסָפוֹ
הוּא הַיָּם הַכְּסָפִי
שֶׁל הַסֵּהַר.

אנה אברח

אָנָּה אַבְרָח מִפְּנֵיָהּ
בְּבוֹא הַחֶרֶף לְהַקְדִיר שְׁמֵיהָ

בְּבוֹא הַחֶרֶף הָאֶכְזוֹר הַזֶּה
וְהַדְמָמָה תִּזְעַק בְּאוֹלְמֵיהָ

בְּבוֹא הַחֶרֶף הַמֶּר וְהַמְגֹמֵר
לְהַקְפִּיא אֶת עֵינֶיהָ
וְלֹא יוֹתִיר פֶּרַח בְּגָנֶיהָ
עַד־י יֵאבְדוּ לָהּ גַם חֲשׁוֹבוֹן זְמַנֶּיהָ
דְּרָכָה הַנְּבוֹךְ וְעֵצָם רְצוֹנֶיהָ.
וְאֲנִי הִכִּי אוֹסִיף שָׁנִים עַל שְׁנֵיהָ
בְּשִׁלְחָהּ בִּי אֶת צַפְעוֹנִיָּהּ
הִם מִרְתָּה וְצָבָא שְׁמִמוֹנִיָּה
הַמְתַּפְקָעִים מֵעֶצֶר אֵין־אוֹנִיָּה —
מֵה זֶר דְּרַכְנֵנוּ יַחַד: אֲדוֹנִיָּהּ
וְהִיא הִיא שִׁפְחָתִי הַמְּלִיטָה פְּנֵיהָ
וּבִגְנָבָה גּוֹעֵצָת בִּי עֵינִיָּה —

כִּי הִיִּיתִי לְנַפְשִׁי רֹאשׁ לְמַעֲנֶיהָ.

וַיִּלְלוּת כְּלָבִים גְּרָהֲבוּ
גְּלִמוֹדִים בְּלֵב הַמַּעַר
עֲרִירִים בְּמַעֲרָה הַיַּעַר
כִּי הִצִּיף אֶת כָּלֵם אֶת כָּלֵם
הַיָּם הַכְּסָפִי
שֶׁל הַסֵּהַר

וּפְנִיךְ יָפוּ זָהְרוּ
וְלִבְנוּ דָּקָר בְּתַעַר
אֶהוֹבְנוּ הַתָּם הַבַּעַר
כְּאֲשֶׁר עַל רְאֵשׁנוּ עֲבָרוּ
גְּלִי הַיָּם הַכְּסָפִי
שֶׁל הַסֵּהַר.